

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., v právní věci

žalobce: **MADcorp s.r.o.**
sídlem Ve Dvojích 289, Jiříkovice
zastoupen Mgr. Štěpánem Lichovníkem, advokátem
sídlem Pellicova 23/8, Brno

proti
žalované: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.6.2020, č.j. JMK 85906/2020, sp.zn. S-JMK 48626/2020/OŽP/III,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Prvostupňovým rozhodnutím Městského úřadu Šlapanice ze dne 26.2.2020, č.j. OŽP-ČJ/14589-20/VAL, byl žalobce uznán vinným tím, že v červnu 2017 provedl skryvku ornice na celé ploše pozemku p.č. 472/138 a na části pozemku p.č. 472/58 v k.ú. Jiříkovice – zábor zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“) v rozsahu celkem 800 m² – a tyto pozemky od té doby až do místního šetření dne 7.6.2019 užíval k nezemědělským účelům,

spočívajícím v přístavbě administrativní budovy a okolních zpevněných ploch, bez souhlasu orgánu ochrany ZPF dle § 9 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (dále jen „zákon o ochraně ZPF“), čímž spáchal přestupek podle § 20a odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF. Žalobci byla za spáchání přestupku uložena pokuta ve výši 150 000 Kč spolu s povinností nahradit náklady správního řízení.

2. Žalobou napadeným rozhodnutím pak žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil a odvolání žalobce zamítl. Žalovaný ani prvostupňový orgán přitom o věci nerozhodoval poprvé; první rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 1.7.2019, č.j. OŽP-ČJ/51721-19/VAL, o přestupku žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 26.11.2019, č.j. JMK 168673/2019, zrušil a věc vrátil prvostupňovému orgánu k dalšímu řízení.

I. Shrnutí žalobní argumentace

3. Podle žalobce správní orgán nevzal při svém rozhodování v úvahu všechny skutečnosti, aniž by takový postup zdůvodnil. Žalovaný v bodu 2 původního (prvního) rozhodnutí o odvolání žalobce vytknul prvostupňovému orgánu, že neprověřil podání žalobce ze dne 17.6.2019, kterým žalobce prokazoval, že se skrývkou ornice naložil správně, neboť ji uložil na sousedním pozemku a zčásti předal společnosti BONAGRO, a.s. (žalobce v žalobě chybně uvedenou společnost označuje jako „Bonagro s.r.o.“, pozn. soudu). V dalším řízení však prvostupňový orgán vytčenou vadu žádným způsobem nenapravil. Žalobce dále uvádí, že k odvolání připojil potvrzení BONAGRO, a.s. ze dne 15.4.2020 o tom, že tato společnost převzala od žalobce skrývku ornice v množství cca 650 m³.
4. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí na str. 6 uvádí, že tvrzení žalobce o nakládání se skrývkou ornice nebylo nijak prokázáno, aniž by se však vypořádal s předloženými důkazy. Žalovaný tak postupoval zcela odlišně než v případě svého prvního rozhodnutí o odvolání žalobce, kdy otázka nakládání se skrývkou ornice byla podle žalovaného významnou skutečností, kterou prvostupňový orgán pominul. Naopak v nyní napadeném rozhodnutí žalovaný uvádí, že tato okolnost nemá ve věci žádný vliv.
5. Žalovaný rovněž zcela pominul potvrzení společnosti BONAGRO, a.s. ze dne 15.4.2020 a žádným způsobem se s ním nevypořádal.
6. Žalobce dále namítá, že se prvostupňový orgán při posouzení povahy a závažnosti přestupku nezabýval okolnostmi ve smyslu § 38 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), nadto za situace, kdy v rámci druhého rozhodnutí prvostupňového orgánu došlo k podstatnému zvýšení uložené pokuty.
7. Žalobce dále poukazuje na to, že v prvním rozhodnutí mu prvostupňový orgán kladl za vinu zábor ZPF o rozsahu celkem 1 300 m², následně rozsah záboru změnil na 800 m². Přesto při stanovení téměř polovičního rozsahu záboru ZPF uložil žalobci pokutu o 50 000 Kč vyšší než v prvním případě, aniž by takový postup zdůvodnil. Takovým postupem byl porušen princip předvídatelnosti ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“).
8. Žalobce tedy navrhuje, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil, eventuálně s ohledem na zjevnou nepřiměřenost trestu od něj upustil, případně jej snížil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního postojů žalovaného

9. Žalovaný odkazuje na napadené a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí a setrvává na závěrech v nich vyslovených.
10. Žalovaný navrhuje, aby zdejší soud žalobu zamítl. Na tomto procesním postoji také setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

11. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (především § 65, § 68, § 70 s.ř.s.). Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáváno v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
12. Zdejší soud bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je k odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro nezemědělské účely třeba souhlasu orgánu ochrany zemědělského půdního fondu. Záměr, který vyžaduje odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, nelze povolit podle zvláštních právních předpisů bez tohoto souhlasu, s výjimkou případů uvedených v odstavci 2. Při posouzení odnětí orgán ochrany zemědělského půdního fondu vychází z celkové plochy zemědělské půdy požadované pro cílový záměr.
14. Podle § 20a odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF se právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 3 odst. 1 písm. c) tohoto zákona užívá zemědělskou půdu k nezemědělským účelům bez souhlasu s jejím odnětím ze zemědělského půdního fondu.
15. Z § 38 přestupkového zákona plyne, že povaha a závažnost přestupku je dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchání přestupku, u fyzické osoby též druhem a mírou jejího zavinění, popřípadě pohnutkou, délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele, počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.
16. Pokud jde o skutková zjištění na místě záboru ZPF, ta byla doložena fotodokumentací pořízenou dne 7.6.2019 při místním šetření; skutková zjištění učiněná na předmětných pozemcích, pokud jde o provedení skřívky ornice, přitom žalobce v žalobě nerozporuje.
17. Podle žalobce předně žalovaný bez řádného zdůvodnění dospěl k opačným závěrům než v prvním rozhodnutí o odvolání žalobce (rozhodnutí ze dne 26.11.2020, č.j. JMK 168673/2019), kterým zrušil rozhodnutí prvního stupně a věc vrátil prvostupňovému orgánu k dalšímu řízení.
18. K tomu zdejší soud předesílá, že pouze přezkoumatelné rozhodnutí může být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností a vad řízení; nepřezkoumatelnost rozhodnutí představuje vadu, která má za následek nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí, či zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19.2.2008, č.j. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je dána zejména tehdy, opomene-li

správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Takovou vadu napadeného rozhodnutí však zdejší soud neshledal.

19. Ze správního spisu vyplývá, že důvodem pro zrušení původního prvostupňového rozhodnutí byla mimo jiné skutečnost, že prvostupňový orgán „dostatečně neproověřil“ podání žalobce ze dne 17.6.2019, neboť podle žalovaného ze způsobu nakládání se zúrodnění schopnými vrstvami zemědělské půdy lze dovodit význam a rozsah následku přestupku, povahu a jeho závažnost.
20. Důvodem zrušení původního prvostupňového rozhodnutí tedy byla jeho nepřezkoumatelnost a nikoli nezákonnost z důvodu kupř. nesprávných právních úvah při posuzování zjištěného skutkového stavu či hodnocení předmětného podání.
21. Prvostupňový orgán následně v novém rozhodnutí v rámci posouzení závažnosti spáchaného přestupku uvedl, že žalobce předložil čestné prohlášení o uložení 250 m³ skryté ornice na pozemku jiného subjektu, avšak při mocnosti humusového horizontu 0,5 m musela být zbývající část ornice odvezena jinam anebo zůstala pod zpevněnými plochami.
22. K tomu je třeba zdůraznit, že v rámci správního řízení žalobce dne 17.6.2019 doložil pouze dvě čestná prohlášení, a to jednak své vlastní, v němž sděluje, že v polovině roku 2017 došlo ke skrývce ornice do hloubky 50 cm na části pozemku p.č. 472/58 a pozemku p.č. 472/138 v k.ú. Jiříkovice, přibližné množství skryvky 250 m³, která byla nejprve uložena na pozemku p.č. 472/58 směrem do pole, následně posunuta na sousední parcelu p.č. 472/59 k.ú. Jiříkovice společnosti „ForActive.cz s.r.o.“, kde je umístěna dodnes. Žalobce v čestném prohlášení dále uvádí, že je v plánu další výstavba, kdy dojde ke skrytí ornice směrem od cesty dále do pole a že část ornice bude převezena do Šlapanic, kde ornici využije společnost „Bonagro s.r.o.“ (zjevně se jedná o společnost BONAGRO, a.s.). Pokud jde o druhé čestné prohlášení, jde o prohlášení jednatelky společnosti ForActiv.cz s.r.o. Evy Hnilicové (podpis jednatelky není na prohlášení ověřen), že tato společnost je vlastníkem pozemku p.č. 472/59 v k.ú. Jiříkovice, a že na tento pozemek uložila ornici ze sousedního pozemku ve vlastnictví žalobce.
23. Bez ohledu na označení předmětných listin coby „čestných prohlášení“ je zřejmé, že způsob naložení se zabranou ornou půdou zůstal pouze v rovině tvrzení žalobce a Evy Hnilicové. Nadto v žalobě žalobce argumentuje zcela jiným prohlášením, a to prohlášením ze dne 15.4.2020, učiněným po spáchání předmětného přestupku, a to údajným prohlášením od společnosti, kterou žalobce označuje jako „Bonagro s.r.o.“.
24. Takové prohlášení se však ve správním spisu nenachází a není zmíněno ani jako příloha jakéhokoli podání žalobce. Žalobce pouze v rámci druhého odvolání uvádí, že na základě dohody s touto společností došlo k předání části skryvky ornice v přibližném množství 250 m³, a proto by mělo být zohledněno, že nedošlo k znehodnocení skryvky ornice. Pokud pak žalovaný v návaznosti na tuto odvolací námitku (že ornice byla řádně skryta a uskladněna) uvedl, že toto tvrzení žalobce neprokázal, tak ani tomuto závěru nelze nic vytknout; nadto ve spojení s obsahem tvrzení žalobce ze dne 17.6.2019 je zřejmé, že žalobce tu hovoří o budoucích stavebních aktivitách, s nimiž bude spojen zábor další části ornice, kterou hodlá předat BONAGRO, a.s.
25. Podle zdejšího soudu je podstatné, že prvostupňový orgán, byť stručně, na argumenty žalobce uplatněné dne 17.6.2019 o tom, jak se zeminou naložil, reagoval. Zdejší soud k tomu ve shodě s argumentací žalovaného uvedenou v napadeném rozhodnutí zdůrazňuje,

že v posuzované věci žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku spočívajícího v užívání zemědělské půdy k nezemědělským účelům bez souhlasu s jejím odnětím ze ZPF; jak žalobce naložil se skrytou ornici, na závěr o spáchání tohoto přestupku nemůže mít vliv, může jít maximálně o okolnost související se závažností předmětného přestupku – v podobě následku znehodnocení ornice. I touto okolností se však prvostupňový orgán zabýval v rámci stanovení výše pokuty, jak bude rozvedeno níže.

26. Z prvostupňového rozhodnutí dále vyplývá, že při odhadu záboru plochy ZPF v rozsahu 800 m² (na rozdíl od původního odhadu 1 300 m²) prvostupňový orgán vycházel z koordinační situace stavby, z níž bylo možné poměrně přesně odhadnout zastavěnou plochu, na níž musela být ornice skryta, včetně zpevněných a manipulačních ploch a případné mezideponie.
27. Podle zdejšího soudu je tedy zřejmé, na základě jakých podkladů prvostupňový orgán odhadl rozsah záboru plochy ZPF; tyto závěry žalobce v žalobě ostatně nevyvrací. Pokud jde v této souvislosti o námitku nezdůvodnění výše pokuty (kdy žalobce poukazuje na to, že mu prvním rozhodnutím byla uložena pokuta nižší, ve výši 100 000 Kč), je třeba předně uvést, že žalovaný v prvním rozhodnutí o odvolání uvedl, že prvostupňový orgán nedostatečně kvantifikoval rozsah přestupku a že ze správního spisu není patrné, jak velká výměra byla nezemědělským používáním půdy zasažena; původní údaj 1 300 m² byl podle žalovaného nedostatečně skutkově podložen s tím, že podle žalovaného je s ohledem na horní hranici zákonem stanovené sazby za spáchání předmětného přestupku (10 000 000 Kč), s ohledem na velký rozsah výměry a skutečnost, že jde o I. bonitní třídu, možné uvažovat i o vyšší pokutě, která by lépe zohlednila společenskou nebezpečnost protiprávního jednání žalobce.
28. Prvostupňový orgán poté výši pokuty zdůvodnil tak, že v daném případě bylo možné uložit pokutu do výše 10 000 000 Kč. Závažnost přestupku je podle prvostupňového orgánu dána tím, že došlo k závažným následkům. Žalobce předložil čestné prohlášení o uložení 250 m³ ornice, je však zřejmé, že při mocnosti humusového horizontu 0,5 m musela být zbývající část ornice skryté bez povolení (cca 150 m³) odvezena jinam nebo nebyla skryta, zůstala pod zpevněnými plochami. Tyto nesrovnalosti bude třeba vyjasnit v rámci dalších kontrol na základě vydaného souhlasu k trvalému odnětí. Podle prvostupňového orgánu žalobce nezpůsobil škodu třetím osobám, nicméně porušil veřejný zájem na ochraně zemědělské půdy pro zemědělské účely. Dotčené pozemky jsou územním plánem obce určeny k zástavbě, stále se však nacházejí v plochách zemědělských (orná půda), což znamená, že stále náleží do ZPF. Nejpodstatnější přítěžující okolností podle prvostupňového orgánu je, že zábořem jsou dotčeny poměrně rozsáhlé pozemky náležející do I. třídy ochrany, tj. s velmi kvalitní ornou půdou, které by měly být užívány přednostně k zemědělskému hospodaření. Orientační výše odvodu za takový zábor zemědělské půdy by podle prvostupňového orgánu v daném případě činila cca 124 000 Kč (vypočtená sazba 154,98 Kč/m² s odkazem na výsledky pedologického průzkumu ze dne 6.6.2019, který kategorizuje místní půdu jako nejkvalitnější zeminu třídy A). Polehčující okolností podle prvostupňového orgánu je, že žalobce nebyl postižen za jiný přestupek na úseku ochrany ZPF a také že se žalobce přičinil o nápravu protiprávního stavu, neboť již byl vydán souhlas s odnětím zemědělské půdy na obou dotčených pozemcích (ke dni 28.6.2019). S přihlédnutím k výše uvedenému a k vypočtené orientační výši odvodů prvostupňový orgán uložil žalobci pokutu ve výši bližší dolní hranici zákonné sazby, která

nicméně musela být (vůči původnímu rozhodnutí) přehodnocena, aby uložená pokuta nebyla nižší než vypočtená částka poplatků za odnětí. Konkrétní výše byla po zvážení polehčujících a přitěžujících okolností, které mírně převažují, stanovena na 150 000 Kč, což je pouhé 1,5% maximální sazby. Prvostupňový orgán zároveň uvedl, že taková výše nemůže být pro žalobce likvidační, neboť taková námitka nebyla žalobcem ani vznesena a výše pokuty navíc nedosahuje ani výše základního kapitálu žalobce.

29. Podle zdejšího soudu jsou nosné důvody jak napadeného, tak prvostupňového rozhodnutí zřejmé a dostatečné, a to včetně shrnutého zdůvodnění výše pokuty a vysvětlení jejího zvýšení o 50 000 Kč oproti původnímu zrušenému prvostupňovému rozhodnutí. Podle zdejšího soudu bylo s ohledem na to, že skutková podstata předmětného přestupku byla jednáním žalobce jednoznačně naplněna, bezpředmětné dále podrobněji zjišťovat, jak bylo konkrétně naloženo se zbývajícím částí ornice skryté bez povolení (cca 150 m³). Škodlivým následkem je již samotný zábor zemědělské půdy bez příslušného souhlasu, tu navíc zemědělské půdy kvalitní. Výše pokuty při spodní hranici zákonné sazby tak odpovídá škodlivému následku a jednotlivé kroky, které vedly prvostupňový orgán k jejímu stanovení, pak byly formulovány jednoznačně a srozumitelně, přičemž prvostupňový orgán se zabýval všemi do úvahy připadajícími hledisky související s charakterem tohoto typu přestupku. Pokud žalobce v žalobě cituje § 38 přestupkového zákona, tak neuvádí, která z vyjmenovaných hledisek povahy a závažnosti přestupku (a na základě jakých konkrétních skutečností) nebyla ve vztahu k jeho protiprávnímu jednání a jeho následku (kromě těch, kterými se zabýval již prvostupňový orgán) správními orgány zohledněna. Není úlohou správních soudů za žalobce jeho argumentaci jakkoli domýšlet či doplňovat.
30. Žalobce dále navrhuje, aby zdejší soud od potrestání ve smyslu § 78 odst. 2 s.ř.s. upustil nebo trest snížil.
31. Jak vyplývá z § 78 odst. 2 s.ř.s., rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.
32. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20.10.2014, č.j. 8 As 34/2013-38, č. 3172/2015 Sb. NSS, „Rozhoduje-li správní soud o žalobě proti rozhodnutí dle § 65 s. ř. s. spojené s návrhem na moderaci (§ 65 odst. 3 s. ř. s.) a neshledá žalobu důvodnou a současně vyšší trestu zjevně nepřiměřenou (§ 78 odst. 2 s. ř. s.), zamítne žalobu jediným výrokem „žaloba se zamítá“. Je však povinen se s každým návrhem obsaženým v žalobním petitu vypořádat v odůvodnění svého rozsudku.“
33. Zdejší soud návrh na upuštění od potrestání či snížení výše pokuty nepovažuje za důvodný. Smyslem a účelem moderace ve smyslu § 78 odst. 2 s.ř.s. není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se sice v zákonném rozmezí a dostatečně zdůvodněná, byla nepřiměřená a zjevně neodpovídající zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.4.2012, č.j. 7 As 22/2012-23, č. 2672/2012 Sb. NSS). Správní orgány zohlednily všechna do úvahy připadající kritéria při ukládání

sankce a přihlédly ke všem relevantním okolnostem. Výše pokuty, která byla uložena při spodní hranici zákonem stanovené sazby, nepřipouští rozumné pochyby o tom, že uložená pokuta odpovídá konkrétním okolnostem daného případu. S ohledem na to není dán důvod pro aktivaci moderační pravomoci správního soudu podle § 78 odst. 2 s.ř.s., která nastupuje toliko tehdy, je-li uložena sankce zjevně nepřiměřená; tak tomu podle zdejšího soudu není.

34. Zdejší soud tak v mezích uplatněných žalobních bodů neshledal žalobní argumentaci důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil ani žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. K užití moderačního oprávnění pak zdejší soud neshledal žádný důvod (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.10.2014, č.j. 8 As 34/2013-38, č. 3172/2015 Sb. NSS, podle něhož rozhoduje-li správní soud o žalobě proti rozhodnutí dle § 65 s.ř.s. spojené s návrhem na moderaci a neshledá žalobu důvodnou a současně výši trestu zjevně nepřiměřenou, zamítne žalobu jediným výrokem „žaloba se zamítá“). Proto zdejší soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

35. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Úspěšný byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 18. srpna 2022

David Raus v.r.
předseda senátu